

- 14 ἀς διέστειλεν τὰ χείλη μου
καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·
15 δλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι
μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν,
ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
διάφαλμα.
- 16 δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι,
πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν,
ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ μου.
- 17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα
καὶ ὑψώσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου
- 18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου,
μὴ εἰσακουσάτω κύριος.
- 19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου ὁ θεός,
προσέσχεν τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
- 20 εὔλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχήν μου
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

66

ΞΦ'

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὑμνοῖς ψαλμὸς ὢδῆς.
2 Ὁ θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὔλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
διάφαλμα
- 3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν δδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.
- 4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- 5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη,
ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι
καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.
διάφαλμα.
- 6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- 7 Γῇ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς
εὔλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.
- 8 εὔλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός,
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

16² θεον Sa] κυριον BS || 18¹ μου > B† || 19² δεησεως] προσευχης BS†
|| 20¹ μου] αυτου St
66 (M 67) 1 ωδης] τω δαυιδ B || 3² init. L] pr. και BS | εθνεσιν] τοις λαοις
St || 4 σοι bis > B† || 5² οτι] + κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη St:
ex 99 95 13 97 9; deinde praebet S κρινει et 5³ οδηγησει